

Arrest

nr. 117 753 van 28 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 8 oktober 2013 houdende de weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag en van de beslissing van 30 september 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 27 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. LENTZ, die verschijnt voor de verzoekende partij, van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de tweede verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

1. De Raadsvrouw van de verzoekende partij doet ter terechtzitting afstand van de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 8 oktober 2013. Zij stelt dat ze geen afstand doet van het bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (13*quinquies*) van 30 september 2013.

2. De afstand van het beroep tegen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 8 oktober 2013 wordt ingewilligd.

3. Artikel 39/18 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De partijen die niet onderworpen zijn aan de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, mogen voor hun akten en verklaringen de taal gebruiken welke zij verkiezen.

Behoudens in het geval de in artikel 51/4, § 3 voorziene taalregeling van toepassing is en de verzoekende partij bij haar asielaanvraag heeft aangegeven geen hulp van een tolk nodig te hebben, kan zij om de bijstand van een tolk ter terechtzitting verzoeken; de kosten van vertaling zijn ten laste van de Staat.

In afwijking van het eerste lid, moet op straffe van niet-ontvankelijkheid, de asielzoeker het verzoekschrift en de overige procedurestukken indienen in de taal die is bepaald bij het indienen van de asielaanvraag overeenkomstig artikel 51/4.

Behoudens in het geval de verzoekende partij, overeenkomstig het tweede lid, bijgestaan wordt door een tolk, dient zij, indien artikel 51/4 van toepassing is, de overeenkomstig voormelde bepaling vastgestelde proceduretaal te gebruiken voor haar mondelinge toelichtingen ter terechtzitting.”

Artikel 39/78, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

Het beroep wordt ingediend op de wijze bepaald in artikel 39/69 met dien verstande dat, behoudens in de in artikel 51/4, § 3 voorziene gevallen, het bepaalde in artikel 39/69, § 1 tweede lid, 6° geen toepassing vindt.”

Artikel 51/4 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1 Het onderzoek van de in de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 bedoelde asielaanvraag geschiedt in het Nederlands of in het Frans.

De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.

§ 2 De vreemdeling, bedoeld in de artikelen 50, 50bis, 50ter of 51, dient onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van de in de vorige paragraaf bedoelde aanvraag de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.

§ 3 Bij de procedures voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State alsmede indien de vreemdeling tijdens de behandeling van de asielaanvraag of binnen een termijn van zes maanden na afloop van de asielprocedure verzoekt om het toekennen van een machtiging tot verblijf op grond van de artikelen 9bis of 9ter, wordt de taal gebruikt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald.

Paragraaf 1, tweede lid, is van toepassing.”

De Raad wijst er op dat het samenlezen van de artikelen 39/18, 39/69, 39/78, §1 en 51/4 van de vreemdelingenwet blijkt dat de verzoekende partij het verzoekschrift moet indienen in de taal die bepaald is bij het indienen van de asielaanvraag, *in casu* het Nederlands, en dit op straffe van niet-ontvankelijkheid. Nu blijkt dat het verzoekschrift in het Frans werd opgesteld, wordt geoordeeld dat het beroep onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC